

NADĚJE BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

A viděl jsem nové nebe a novou zemi (Zj 21,1a)

1. Je - zu Kris - te, náš pře-slav-ný Krá - li,
dej ať tvůj lid te - be vždycky chvá - lí,

je v tvé ú - čast - no - sti,

če - cá též tvé slá - vy po - dob - no - sti,

2. která na svatém člověčenství tvém / zjevila se v životu
již novém / |: při slavném vzkříšení, :| / v němž složil jsi
naše potěšení.

3. Ty v svém zmrtvýchvstání přezádoucím / učiněn jsi
nám životem skvoucím, / |: Kriste, Synu Boží, :| / věčný
Králi, Pane milostivý.

4. Ty vzkřísíš tu mocně všechny mrtvé, / až pak zazní
silný hlas moci tvé, / |: tehdy obnovená :| / mladost milých
tvých bude zjevena.

5. Jako mladost orlice časem svým / obnovuje se
způsobem divným, / |: tak život starý náš :| / odejmeš od
nás, nový slavný dáš.

6. Dej, ať v naději na to čekáme, / smrti, pekla nechť
se nelekáme, / |: ale svou milostí :| / přivediž nás k té
dokonalosti.

771

1. Kris - tus Pán je můj ži - vot,
v něm živ jsem, u - mí - rám,
dál s na - dě - jí a ví - rou
jít dá mi Pán Bůh sám.

2. V žití i umírání / vždy Kristu náležím, /
po cestách světa zrádných / v dům jeho vejít smím.

3. Tam věčné světlo září, / netíží strachu stín, /
radost před Boží tváří / tmám vládne ďábelským.

4. Svou dobrotou a mocí / nehodným poutníkům /
pomáhej, Bože, kráčet / k nebeským příbytkům.

5. Tam Beránek své věrné / vodí ke zřídlnům svým, /
sám pokrmem i lékem / stává se znaveným.

6. Ač nejsem hoden slávy, / kterou mi nabízíš, /
tvá milost doprovází / mé kroky k tobě blíž.

7. Teď svatý, svatý, svatý / chci zpívat tobě jen /
a v pokoře se skláním / před spásy zázrakem.

t: podle Jiřího Třanovského Miloslav Esterle

m: Melchior Vulpius, Ein schön geistlich Gesangbuch, 1609 / Choralbuch, 1865

772

1. Kris - tus má v ru - kou ce - lý__ svět,
 vše mu - sí k své - mu cí - li spět,
 spíš zů - sta - lo__ by__ slun - ce__ stát,
 než on by pře - stal kra - lo - vat.

2. A není v světě kraj či lid, / jenž neměl by jej velebit. /
 I nemluvnátka řečí svou / ať oběť chval mu přinesou.

3. Pod panstvím jeho nový řád: / Zde všichni volni, žádný
 jat, / tu znavenému přán je klid / a lačný má co jíst a pít.

4. Nuž, všechno tvorstvo, chval jej, chval! / On hoden
 toho – slávy Král. / Otevřel cestu do nebes. / Svůj
 chvalozpěv mu, země, nes!

T: Isaac Watts, Psalms of David, 1719 / Miroslav Rozbořil, Evangelický zpěvník, 1979
 M: John Hatton, A Select Collection of Psalm and Hymn
 Tunes, 1793 / The Sacred Harp, 1835

773

1. Pěj ha - le - lu - ja Pá - nu vstříc, pěj
 ce - lou du - ší svou a zvy - šuj Bo - ha
 víc a víc vždy pí - sní ra - dost - nou. On
 z mi - lo - sti tvé hří - chy smyl, bys Ot - ce,
 Sy - na, Du - cha ctil a jed - nou v svět - le
 věč - no - sti jej chvá - lil s vděč - no - stí.

2. Tam neustane chválení se všemi anděly, / za tvoje, Pane,
 spasení, za věčnou neděli. / Svou krví jsi nás vykoupil, /
 by každý z nás tvým knězem byl. / Ty pro nás život svůj
 jsi dal, nechť zní ti píseň chval.

t: John Swertner, A Collection of Hymns, 1789 / Jindřich Halama st.

m: Johann Christian Bechler / Hymn Tunes Used in
 the Church of the United Brethren, 1872

774

1. Ó jak nádher-né jsou dny v Božím krá-lovství,
 jsou pl-né zpí-vá-ní, radostných slavno - stí,
 slabým i silným se tam pl - ní dáv-ný sen,
 kdy Bůh je každému z věrných svých přítomen.

2. V novém Jeruzalémě skončí rozbroje, / plno je radosti,
 dobra i pokoje, / jakoukoliv představu předčí skutečnost, /
 že je tu dobroty a lásky víc než dost.

3. Jaký je to Vládce, ó jaký je to Král, / jenž všechno
 věrným svým z milosti daroval, / za to ať jej velebí každý
 služebník, / vyzná mu ze srdce úžas a vřelý dík.

4. Pozvedněme mysl svou vzhůru k nebesům, / hledejme
 pokorně ztracený rodný dům / a po dlouhé pouti z nás
 každý možnost má / vrátit se z vyhnanství do Jeruzaléma.

5. Na konci všech útrap a mnohých soužení / Sión se
 vděčnými písněmi rozezní, / šťastnému pak zástupu
 velkou bude ctí / děkovat za dary přehojné milosti.

6. Tam už bude každý den krásnou nedělí, / ve které
 společně všichni se veselí, / ozvou se též nesčetné písně
 radosti, / všude se blaženost a pokoj rozhostí.

7. Buď na věky věků Bůh slaven, uctíván, / je to náš
Stvořitel, je to náš dobrý Pán. / Jeho Syn nás přišel ze
smrti zachránit, / Duch svatý kéž nám dá do srdcí věčný
klid.

τ: *O quanta qualia sunt illa sabbata*, podle textu

hymnu Pierra Abélarda Zdeněk Svoboda

μ: Magdalena Horká, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

775

1. A-by nás Pán Bůh mi-lo-val, mi-lo - val,

hříchy od - pu - stil, ne-be dal, ne-be dal.

Nic ne-žá - dá-me, je-nom to sa - mé,

a - by nás Pán Bůh mi-lo-val, mi-lo - val.

2. Aby nás Pán Bůh potěšil, potěšil, / všeho dobrého
naštědřil, naštědřil. / Nic nežádáme, / jenom to samé, /
aby nás Pán Bůh potěšil, potěšil.

τ: tradiční bydžovský text / Nápěvy písní národních v Čechách, [1847] /
Pavel Lohonka m: tradiční bydžovský nápěv / Nápěvy písní
národních v Čechách, [1847] / 2018 s: Jaroslav Krčec

Bože,
máme starost
o budoucnost svou
i o budoucnost světa.
Prosíme, dej nám vidět to,
co máme řešit právě dnes.
Ty jsi Pán nade vším.
Ty budeš mít poslední slovo
nad naším životem
i nad celým světem.

podle zpěvníku württemberské evangelické církve

777

1. Buď mo-jí__ na-dě - jí__ do příštích dnů,

o - či - sti my - sl mou od klamných snů.

Buď mi_ vždy blíz - ko, ať spím či bdím, -

ve dne i v no - ci ty__ buď světlem mým.

2. Buď mojí moudrostí a při mně stůj, / patříme k sobě,
ty Tvůrce jsi můj. / Přebývej Duchem svým v srdci mém, /
ať vím, že navždy tvým dítětem jsem.

3. Nehledám bohatství a prázdnou čest, / raději nechám
se slovem tvým vést. / Ač víra mnohdy sklízí jen smích, /
Bože, ty poklad můj jsi v nebesích.

4. Pane, ty přivedeš mne k vítězství, / nad zlobou nepřátel
tvá moc se skví. / V nejhlubším nitru jen tebe mám, / buď
mojí nadějí, Bože, ty sám.

τ: *Rop tú mo Baile*, text tradiční irské modlitby / Eleanor Henrietta
Hull, *The Poem-Book of the Gael*, 1912 / Jiří Tengler

м: *With My Love on the Road*, tradiční irský nápěv / Old Irish Folk Music
and Songs, 1909 / Church Hymnal with Accompanying Tunes, 1909

778

1. Mů-že být, že pad-ne vše, že i hradby
 přepev - né po-de - me-lou di - vé vl - ny.
 Drž se pev - ně ví - ry té: kdo jde s Bohem,
 ne - pad - ne, Bůh své sli - by pl - ní.

2. Může být, že člověk zlý / nad upřímným zvítězí. /
 Pokaždé se ale stane: / ten, kdo čest a pravdu ctí, / toho
 oheň nespálí, / v nové síle vstane.

3. Může být, že celý svět / bude plný křivd a běd, / příliš
 mnoho na člověka. / Právě tehdy světlem buď, / svého
 Pána nezarmuť! / Koruna tě čeká.

4. Také to se může stát, / že všech zkoušek přival snad /
 den co den se bude množit. / Bojuj, vítězství je tvé. /
 Kdy a jak, to věz, že je / pevně v rukou Božích.

τ: Rudolf Alexander Schröder, Ein Lobgesang, 1939 /

Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

м: Paul Geilsdorf, Härtensdorfer Choralbüchlein, 1940 /

Evangelisches Gesangbuch, 1993

© Suhrkamp Verlag Berlin und Frankfurt am Main 1952.

Alle Rechte bei und vorbehalten durch Suhrkamp Verlag Berlin.

779

Ref. Můj Pán všechny svolá rá - no,
 až se roze - dní, můj Pán všechny svo -
 -lá rá - no v ten den posled - ní.
 1. U - sly - šíš pak, jak z hrobů temných
 stoupá mu vstříc chvalozpěv věrných.
 Můj - Pán všechny svo - lá
 rá - no v ten den po - sled - ní. Ref.

2. Uvidíš pak, / jak pláčou hříšní, / padají v prach /
 králové pyšní. / Můj Pán všechny svolá / ráno v ten den
 poslední. Ref.

3. Zajásáš pak, / až skončí boje, / zbaveny pout /
jsou ruce tvoje. / Můj Pán všechny svolá / ráno v ten den
poslední. Ref.

Т: *When the Stars Begin to Fall*, text amerického spirituálu /
Slave Songs of the United States, 1867 / Hampton and Its Students, 1874 /
Miloš Rejchrt, *Nová píseň*, [1983/4] / 2018 м: *nápěv amerického
spirituálu / Hampton and Its Students, 1874 / Nová píseň, [1983/4]*

*Pane Bože,
tolik zla a nespravedlnosti, lží a křivd,
tolik válek a nepřátelství,
tolik mučených lidí a zneužívaných dětí...
A tvůj Syn, náš dobrý Pán, řekl,
že je mu dána veškerá moc na nebi i na zemi.
A mou mysl zaplavují pochybnosti, zda to opravdu platí.
Zda tvůj svět nebude napořád vydán chamtivosti mocných,
zda tvé lidstvo nebude stále v područí válečníků
a mír nikdy nenastane,
zda tvá pravda nebude navždy pošlapávána.
Přiznávám se k takovým pochybám,
nezatajuji je před tebou.
Ty jediný je můžeš rozptýlit.
Proto tě prosím o tvého Ducha:
Abych porozuměl, že tvé vítězství bylo vítězství křížem,
tvá láska a pravda že zvítězí nad lží a nenávistí.
Obnov ve mně důvěru a jistotu,
abych se naučil pochybovat jen o svých pochybnostech.*

780

Ref. Čekám na to stá - le, čekám na to
 stá - le, če - kám na to stá - le,
 že u - zřím Je - ru - zalém tak jak Jan.
 1. Jan řek, že město je do čtyř stran, u - zřím
 Je - ru - zalém tak jak Jan, prý až já pů - jdu
 z je - ho bran, u - zřím Jeru - zalém tak jak Jan. Ref.

2. Když Petr kázal v letnic den, / uzřím Jeruzalém tak jak Jan, / byl svatým Duchem osvícen, / uzřím Jeruzalém tak jak Jan. Ref.

t: text amerického spirituálu, Negro Spirituals, 1917 / Jiří Joran, Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

m: *Walk in Jerusalem Jus' Like John*, nářev amerického spirituálu / Negro Spirituals, 1917 / Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

781

1. Jednou budem dál, _____ jednou budem
 dál, _____ jednou budem dál, já vím, _____
 — ó, — jen ví-ru mít, dou - fat a
 jít, jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás, / cíl je blízko nás, / cíl je blízko nás, já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou budem dál, já vím.

3. Jednou přijde mír, / jednou přijde mír, / jednou přijde mír, já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou budem dál, já vím.

4. Není proč se bát, / není proč se bát, / není proč se bát, já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou budem dál, já vím.

5. Jednou budem dál, / jednou budem dál, / jednou budem dál, já vím, / ó, jen víru mít, / doufat a jít, / jednou budem dál, já vím.

т: *We Will Overcome*, text amerického spirituálu / *People's Songs*, 1948 / podle Franka Hamiltona, Guye Caravana a Petera Seegera Ivo Fischer / Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: nápěv amerického spirituálu / *People's Songs*, 1948 / podle Franka Hamiltona, Guye Caravana a Petera Seegera Nová píseň, [1983/4] / 2018

782

1. Pomine země v suchopár proměněná

vi-di-na-mi horečnatých snů,

pomine země, svědky-ně zlo-ře-če-ná

krvavých no-cí, sl - zavých dnů.

Ref. Mě-sto no-vé, mě-sto bez ža - lá-řů,

Je - ru - za-lém no - vý viděl Jan,

mě-sto bez ar-mád a pro-sté lhá-řů,

mě-sto věč-ně o - te-vřených bran.

2. Pomine nebe / v mlčení zahalené, zajdou hvězdy, /
přijde jejich pád. / Pomine nebe, / modlitby oslyšené,
nebesa hluchá, / z nichž číší chlad. Ref.

τ: Zj 21 / Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

783

Na dně mých sil,
přijď krá-lovství tvé, přijď krá-lov - ství_ tvé,
mám-li všeho dost, přijď krá - lovství tvé,
a - - men. Vládne-li lež,
vládne-li strach,
v lhostejném klidu přijď království tvé.

recitace do pomlk:

Na dně mých sil,
mám-li všeho dost,
přijď království tvé.

Vládne-li lež,
vládne-li strach,
v lhostejném klidu
přijď království tvé.

Chybí-li radost,
chybí-li láska,
v naší nedověře
přijď království tvé.

Mezi nemocné,
mezi vězněné,
mezi osamělé
přijď království tvé.

Do kostelů,
do modliteb,
do našeho zpěvu
přijď království tvé.

Do našich srdcí,
do našich rukou,
do našich očí
přijď království tvé.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / 2018

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

1. Aj, ka-me-ní vo-la-ti bu-de,
 až vjíž - dět_ bu-de Král
 a z lidské slávy nic_ ne - zbu-de,
 ho - sa-na, ho-sa-na dál____ zní.

2. Aj, dveře otevřené v nebi / a trouby zazní hlasem svým /
 a rozlámány budou zbylé chleby / a verš už nenalezne rým.

3. A trůn byl postaven / a na trůnu sedět bude, / jaspisu
 obličejem bude podoben / a vůkol trůnu duha bude.

4. A roucha starců kolem, / dva tucty jak sníh bílých, /
 a hostina na stolech kolem / a nové smlouvy kalich.

5. Aj, kamení volati bude, / až vjíždět bude Král /
 a z lidské slávy nic nezbude, / hosana, hosana dál zní.

τ: L 19,40 a Zj 4 / Zdeněk Šorm, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

m: Zdeněk Šorm, Svítá, 1992 / 2018

785

Ref. Ví - tr se zti-ší, pře-stane bouřit moře,
 ať hlu-ší sly-ší, už končí je-jich ho-ře.
 Ví - tr se zti-ší, přesta-ne mo-ře dout,
 ať hlu-ší sly-ší, zba-ve-ni těžkých
 pout. 1. Proč svět je še - dý
 ve tvá - ři, kdy už k o - sla - vě za - zá - ří, proč
 to - ne ve tmě hlavní sál? Proč
 nezřím průvod pochod-ní, snad cí - tí - te se
 nehod-ni jít vítat, když jde králů Král? Ref.

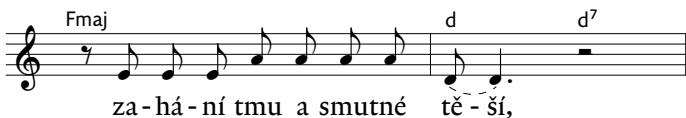
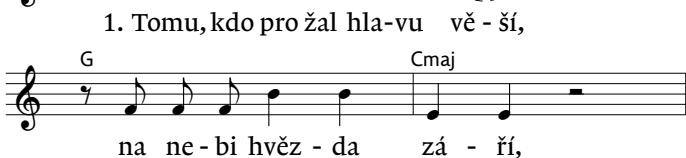
2. Jen moudří přišli ke Králi, aby mu poctu vzdávali, / jen zlomek z těch, co měli jít. / Tak tiše, skromně přišel k vám Bůh – člověk, vládce světa sám, / a nikdo nechce svědkem být. *Ref.*

t: Jaromír Křivohlavý, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Jaromír Křivohlavý, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

786

2. Sníh na dlani tě bude hrát / a mráz – ten nespálí tě, / vlk s beránkem si bude hrát / a králem bude dítě.

t: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

m: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

787

Ref. V krá - lov - ství Božím mí - sta dost,

dál, kdo chce ve - jít, vzác - ný host.

Mí - sta je dost i pro hří - šní - ky,

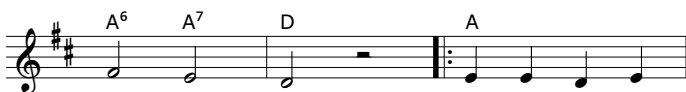
vstupným je smy - sl pro ra - dost.

Zpí - vej - te pí - seň chvá - ly,

vzdej - te dí - ky, Pán zve nás dál, Pán

zve nás dál.

1. Rep - ta - jí - cí

2. Sly - šte jen, jak

zá - ko - ní - ci ne - ta - jí svou zlost,

ven se ne - se já - sot, zpěv a smích,

je jim k zlosti, že tu ho - stí divnou spo - leč -
vprostřed O - tec ra - du - je se z sy - nů ztra - ce -

- nost. Zpí - vej - te pí - seň
- ných. Zpí - vej - te pí - seň

chvá - ly, vzdej - te dí - ky, Pán zve nás
chvá - ly, vzdej - te dí - ky, Pán zve nás

dál, Pán zve nás dál.
dál, Pán zve nás dál. *Ref.*

3. Nalezen je, zase ožil ten, kdo zahynul, / nachystejte
roucho bílé, prostírejte stůl. / Zpívejte píseň chvály, /
vzdejte díky, Pán zve nás dál, / Pán zve nás dál.

4. Na nebi i na zemi teď stejná píseň zní: / Bude první ten,
kdo přišel jako poslední. / Zpívejte píseň chvály, / vzdejte
díky, Pán zve nás dál, / Pán zve nás dál. *Ref.*

†: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

‡: Svatopluk Havelka, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

788

1. Jsi na-dě-je v zlych dnech, když
svět u - va - dá, — vzdor ka-menům vsem
ve mne smíš růst. Buď
zr - no, jež vzklí - čí a ú - ro - du dá, —
— buď žencem, sklíď chvá-lu z mých úst.
— A když ji - tro svůj svit
roz-pro-stře na tvou zem a den no - vý
vze-jde nám, chtěj ve mne růst. —
Kéž jsem v rukou tvých skryt bez-peč-ně před

A⁴ A Fis h

vším zlem. Sám mne po-žeh-nej,

G D e A D

po-žeh-nej lid svůj a svou zem.

2. Jsi vlídnost, když málo / je laskavých dnů, / v čas mrazivý vlož / do mě dech svůj. / Buď jiskra, co žár zas / dá vyhaslým snům, / buď plamen, / spal ve mně hněv můj. / A když jitro svůj svit rozprostře na tvou zem / a den nový vzejde nám, chtěj ve mně vzplát. / Kéž jsem v rukou tvých skryt bezpečně před vším zlem. / Sám mne požehnej, / požehnej lid svůj a svou zem.

3. Jsi radostí stálou / tam, kde zmizel smích. / Když vládne zmar, vlij / do mě chuť žít. / Buď hlas, co žal zmírní, / buď zář v očích mých, / buď píseň, / jež mnou bude znít. / A když jitro svůj svit rozprostře na tvou zem / a den nový vzejde nám, chtěj ve mně znít. / Kéž jsem v rukou tvých skryt bezpečně před vším zlem. / Sám mne požehnej, / požehnej lid svůj a svou zem.

т: Gregor Linssen, Lied vom Licht, [1991] / Jiří Tengler

м: Gregor Linssen, Lied vom Licht, [1991]

www.edition-gl.de

789

1. Již ne-be jde k nám, ne-ní však ob-lohou, tou,
kte - rá po-mi-ne, s ní ce - lá ze - mě.

2. Již nebe jde k nám, / s mocí v něm povstává Bůh, /
tam, kde hroutí se moc světa pánů.

3. Již nebe jde k nám, / přichází s ním nový den, /
ztrácí bolest a strach svoji vládu.

4. Již nebe jde k nám, / září z něj radost a mír, /
Boží světlo tam zříš v lidských tvářích.

5. Již nebe jde k nám, / otvírá je každá z chvil, /
když tvůj život se promění láskou.

Т: Kurt Marti, Gedichte am Rand, 1963 / Gib mir ein Lied, 1974 / Miloslav Esterle
M: Winfried Heurich, Ein neuer Himmel, eine neue Erde, 1980 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993

